

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

25. listopadu 2014*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Nesprávné posouzení skutkového stavu — Právo na účinnou soudní ochranu — Návrh znějící na náhradu škody“

Ve věci T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., se sídlem v Isfahánu (Írán), zastoupená A. Bahramim, avocat,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené A. Vitrem a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, poté R. Liudvinaviciute-Cordeiro a I. Gurovem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení části prováděcího nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 136, s. 26), a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1) a návrh na náhradu škody,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová (zpravodajka) a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. března 2014,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Projednávaná věc se týká omezujících opatření zavedených za účelem vytvoření tlaku na Íránskou islámskou republiku k tomu, aby ukončila jaderné činnosti, které představují riziko šíření jaderných zbraní, a vývoj nosičů jaderných zbraní (dále jen „šíření jaderných zbraní“).

* Jednací jazyk: angličtina.

- 2 Žalobkyně, Safa Nicu Sepahan Co., je akciovou společností založenou podle íránského práva.
- 3 Rozhodnutím Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 136, s. 65), byl název subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ zařazen na seznam subjektů zapojených do šíření jaderných zbraní obsažený v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 136, s. 65).
- 4 Prováděcím nařízením Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 136, s. 26), byl tedy název subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ zařazen na seznam obsažený v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).
- 5 V odůvodnění rozhodnutí 2011/299 a prováděcího nařízení č. 503/2011 byl subjekt identifikovaný jako „Safa Nicu“ popsán jako „[k]omunikační společnost, která pořizovala vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm), jehož stavba probíhá bez oznámení MAAE“.
- 6 Poté, co byla žalobkyně jedním ze svých obchodních partnerů na tuto skutečnost upozorněna, požádala dopisem ze dne 7. června 2011 Radu Evropské unie, aby změnila přílohu VIII nařízení č. 961/2010 tak, že doplní a opraví zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na dotčené seznamy, nebo tak, že jej ze seznamů vyřadí. Uvedla v tomto ohledu, že uvedené zařazení se buď mělo týkat nějakého jiného od ní odlišného subjektu, nebo se Rada dopustila pochybení tím, že zařadila její název na seznam uvedený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 7 Vzhledem k tomu, že žalobkyně na svůj dopis ze dne 7. června 2011 neobdržela odpověď, kontaktovala Radu telefonicky a poté jí zaslala znovu dopis dne 23. června 2011.
- 8 Rozhodnutím Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 319, s. 71), a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11), bylo zachováno zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na seznam obsažený v příloze II rozhodnutí 2010/413 a na seznam obsažený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 9 V rozhodnutí 2011/783 a v prováděcím rozhodnutí č. 1245/2011 bylo slovní spojení „Safa Nicu“ nahrazeno slovním spojením „Safa Nicu, také známa jako ‚Safa Nicu Sepahan‘, ‚Safanco Company‘, ‚Safa Nicu Afghanistan Company‘, ‚Safa Al-Noor Company‘ a ‚Safa Nicu Ltd Company‘“. Jako identifikační údaje týkající se dotčeného subjektu bylo rovněž uvedeno pět adres v Íránu, Spojených arabských emirátech a Afghánistánu.
- 10 Dopisem ze dne 5. prosince 2011 uvědomila Rada žalobkyni o zachování jejího názvu na seznamech obsažených v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze VIII nařízení č. 961/2010. Konstatovala, že připomínky, které žalobkyně předložila dne 7. června 2011, nejsou důvodem pro zrušení omezujících opatření. Uvedla, že zařazení subjektu uvedeného jako „Safa Nicu“ se týkalo žalobkyně, přestože její název nebyl uveden v plné podobě. Informovala žalobkyni rovněž o změnách uvedených v bodě 9 výše.
- 11 Vzhledem k tomu, že nařízení č. 961/2010 bylo zrušeno nařízením Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 88, s. 1), zahrnuje Rada název žalobkyně do přílohy IX posledně uvedeného nařízení. Odůvodnění týkající se žalobkyně je totožné s odůvodněním obsaženým v prováděcím nařízením č. 1245/2011.
- 12 Dopisem ze dne 11. prosince 2012 informovala Rada žalobkyni o zachování jejího názvu na seznamech obsažených v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze IX nařízení č. 267/2012 a jako přílohu jí zaslala posledně uvedené nařízení.

- 13 Rozhodnutím Rady 2014/222/SZBP ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 119, s. 65), byl název žalobkyně odstraněn ze seznamu obsaženého v příloze II rozhodnutí 2010/413. Nařízením Rady (EU) č. 397/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 (Úř. věst. L 119, s. 1), byl tedy její název odstraněn ze seznamu přílohy nařízení č. 267/2012.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Žalobkyně podala projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu Soudu dne 22. července 2011.
- 15 Po přijetí nařízení č. 267/2012 upravila žalobkyně svá návrhová žádání v podání došlém kanceláři Tribunálu dne 31. ledna 2013.
- 16 Při změně složení senátů Tribunálu byla soudkyně zpravodajka přidělena k prvnímu senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.
- 17 V rámci organizačních procesních opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu byly účastnice řízení dopisem ze dne 16. ledna 2014 vyzvány, aby písemně odpověděly na některé otázky. Účastnice řízení odpověděly dne 31. ledna 2014.
- 18 Dne 4. února 2014 byly účastnice řízení vyzvány, aby předložily své vyjádření k odpovědím protistrany na otázky položené dne 16. ledna 2014. Účastnice řízení předložily svá vyjádření dne 20. února 2014. V příloze k vyjádření žalobkyně byly obsaženy další dokumenty k prokázání újmy, kterou tato údajně utrpěla.
- 19 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 4. března 2014.
- 20 Žalobkyně poté, co vzala zpět část návrhových žádání v replice a ve své odpovědi na otázky položené Tribunálem předložené dne 31. ledna 2014 a upravila je v návaznosti na nařízení č. 267/2012, navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil bod 19 písm. B části I přílohy I prováděcího nařízení č. 503/2011 a bod 61 písm. B části I přílohy IX nařízení č. 267/2012 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně a přidružených společností;
 - uložil Radě, aby uhradila žalobkyni 7 662 737,40 eura jakožto náhradu škody s úroky ve výši 5 % za rok od 1. ledna 2013;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 21 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K návrhu na zrušení zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy

- 22 Žalobkyně ve svých písemnostech uplatňovala tři žalobní důvody na podporu návrhu na zrušení, které vycházely zaprvé z povinnosti uvést odůvodnění, zadruhé z nesprávného posouzení skutkového stavu, jakož i ze „zneužití pravomoci“ a zatřetí z porušení jejího práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 23 Je nicméně třeba konstatovat, že se žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu omezila na tvrzení, že napadené akty neobsahovaly dostatečně konkrétní údaje umožňující dospět k závěru, že zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ se jí skutečně týkalo.
- 24 Jak však vyplývá z odpovědi žalobkyně na otázky Tribunálu předložené dne 31. ledna 2014, vzhledem k vysvětlením podaným Radou v jejích písemnostech, poté v dopise ze dne 5. prosince 2011 a po změně provedené prováděcím nařízením č. 1245/2011, již skutečnost, že se jí dotčené zařazení týkalo, nezpochybnuje.
- 25 Za těchto okolností není nutné zkoumat první žalobní důvod.
- 26 Žalobkyně v rámci svého druhého žalobního důvodu tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu, jakož i „zneužití pravomoci“ tím, že vůči ní přijala omezující opatření.
- 27 Žalobkyně uvádí, že není komunikační společností a nebyla zapojena do dodávek vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm). Doplnuje v této souvislosti, že Rada nepředložila žádný důkaz o vybavení, které měla pořídit pro toto zařízení.
- 28 Žalobkyně kromě toho uvádí, že podle informací, které obdržela neoficiálně, byl její název zařazen na seznam subjektů, na které se vztahují omezující opatření, na základě nesprávných informací obdržených od evropského konkurenta vedených tím, aby jí bylo zabráněno účastnit se významných zadávacích řízení.
- 29 Rada odpovídá, že důvod vycházející ze skutečnosti, že žalobkyně pořídila vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm), je platný. Má dále za to, že tvrzení, že zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy je založeno na nesprávných informacích obdržených od evropského konkurenta, je nesprávné a není podložené.
- 30 Pokud jde zaprvé o část žalobního důvodu vycházející ze „zneužití pravomoci“, je třeba připomenout, že akt je stížen vadou spočívající ve zneužití pravomoci pouze tehdy, pokud se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů ukáže, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu (viz rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, Sb. rozh., EU:T:2009:401, bod 50 a citovaná judikatura).
- 31 Žalobkyně v projednávaném případě nijak nedokládá své tvrzení, že její název byl zařazen na seznam subjektů, na které se vztahují omezující opatření, na základě nesprávných informací obdržených od evropského konkurenta, jelikož nepředkládá sebemenší nepřímý důkaz nebo argumentaci na jeho podporu, ani neuvádí, jaký jiný cíl než zabránit šíření jaderných zbraní a jeho financování Rada skutečně sledovala, když přijala napadené akty. Ona část žalobního důvodu vycházející ze zneužití pravomoci nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu vzhledem k tomu,

že není dostatečně jasná a přesná, aby umožnila Radě připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o návrhu na zrušení, případně bez dalších podpůrných informací. Musí být proto prohlášena za nepřípustnou.

- 32 Pokud jde zadruhé o tu část žalobního důvodu vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu, Soudní dvůr připomněl při kontrole omezujících opatření, že soudy Evropské unie musí v souladu s pravomocemi, které jim jsou na základě Smlouvy o FEU svěřeny, zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:775, bod 58 a citovaná judikatura).
- 33 Mezi tato základní práva zejména patří právo na účinnou soudní ochranu (viz rozsudek Rada v. Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 59 a citovaná judikatura).
- 34 Účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vyžaduje mimo jiné, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se předmětný akt, který se dotýká osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, o něž se uvedený akt opírá, tak, aby se soudní přezkum neomezil na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (v tomto smyslu viz rozsudek Rada v. Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 64 a citovaná judikatura).
- 35 Unijní soud musí v rámci tohoto přezkumu za tímto účelem případně vyzvat příslušný unijní orgán, aby předložil důvěrné i nedůvěrné informace a důkazy, které jsou pro takový přezkum relevantní (viz rozsudek Rada v. Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 65 a citovaná judikatura).
- 36 V případě zpochybnění legality je totiž úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (viz rozsudek Rada v. Fulmen a Mahmoudian, EU:C:2013:775, bod 66 a citovaná judikatura).
- 37 V projednávaném případě Rada v odpovědi na výzvu Tribunálu uvedla, že jediným důkazem, který má k dispozici a jenž se týká přijetí a zachování omezujících opatření vztahujících se na žalobkyni, je návrh na zařazení podaný členským státem. Uvedla, že informace uvedené v tomto návrhu byly převzaty do odůvodnění napadených aktů.
- 38 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že žalobkyně popřela před Tribunálem, že je komunikační společností, která pořídila vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm), a Rada neprokázala opodstatněnost tohoto tvrzení, které je jediným důvodem uplatňovaným vůči žalobkyni.
- 39 Druhému žalobnímu důvodu je tudíž třeba vyhovět.
- 40 Je proto třeba zrušit zařazení názvu žalobkyně do bodu 19 písm. B části I přílohy I prováděcího nařízení č. 503/2011 a do bodu 61 písm. B části I přílohy IX nařízení č. 267/2012, aniž je nutné zkoumat třetí žalobní důvod.

2. K návrhu na zrušení zařazení názvu „společností spojených“ s žalobkyní na dotčené seznamy

- 41 Žalobkyně uvádí, že odůvodnění zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na dotčené seznamy, které bylo změněno prováděcím nařízením č. 1245/2011 a poté převzato do nařízení č. 267/2012, se kromě ní samotné týká několika „s ní spojených společností“. V replice proto navrhovala zrušení zařazení názvu uvedených společností na zmíněné seznamy.

- 42 Rada vysvětluje, že účinkem změn identifikačních údajů týkajících se žalobkyně zanesených prováděcím nařízením č. 1245/2011 nebylo zahrnutí „s ní spojených společností“ mezi subjekty, na které se vztahují omezující opatření. Rada totiž tvrdí, že se při změně uvedených údajů omezila pouze na doplnění několika alternativních názvů a adres používaných žalobkyní, která byla jediným dotčeným subjektem.
- 43 V tomto ohledu je třeba uvést, že přestože znění zápisu subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na dotčené seznamy zavedené prováděcím nařízením č. 1245/2011, a poté převzaté do přílohy IX nařízení č. 267/2012, mohlo vyvolat u žalobkyně určitou nejistotu, podporuje vysvětlení podané Radou. Jiné názvy než „Safa Nicu“ jsou totiž v obou výše zmíněných aktech udávány za účelem uvedení dalšího pojmenování žalobkyně, a nikoliv za účelem určení osob od ní odlišných. Připojené odůvodnění je také formulováno v jednotném čísle, což *a priori* znamená, že se týká pouze jednoho subjektu.
- 44 Vzhledem k vysvětlením podaným Radou je třeba tudíž dospět k závěru, že zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na dotčené seznamy se týká pouze žalobkyně, což znamená, že návrh na zrušení zařazení názvu „společností s ní spojených“ musí být odmítnut jako nepřipustný.

3. K návrhu na náhradu škody

- 45 Žalobkyně tvrdí, že přijetí omezujících opatření, která se na ni vztahují, jí způsobilo jak nemajetkovou, tak majetkovou újmu, jejíž náhrady se domáhá.
- 46 Rada zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.
- 47 Z ustálené judikatury plyne, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU za protiprávní jednání svých orgánů je vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou protiprávnost jednání vytykaného orgánům, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a uplatňovanou škodou (viz rozsudek ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, Sb. rozh., EU:C:2008:476, bod 106 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 11. července 2007, Schneider Electric v. Komise, T-351/03, Sb. rozh., EU:T:2007:212, bod 113).
- 48 Kumulativní povaha těchto tří podmínek vzniku odpovědnosti znamená, že pokud jedna z nich není splněna, musí být žaloba na náhradu škody zamítnuta v plném rozsahu, aniž je nezbytné zkoumat ostatní podmínky (rozsudek ze dne 8. května 2003, T. Port v. Komise, C-122/01 P, Recueil, EU:C:2003:259, bod 30; rozsudek Schneider Electric v. Komise, EU:T:2007:212, bod 120).

K protiprávnosti Radě vytykaného jednání

- 49 Z bodů 26 až 40 výše vyplývá, že napadené akty jsou protiprávní, jelikož Rada neprokázala, že žalobkyně splnila alespoň jedno z kritérií pro přijetí omezujících opatření stanovených nařízením č. 961/2010 a nařízením č. 267/2012.
- 50 Podle ustálené judikatury však platí, že určení protiprávnosti právního aktu – i když je tato protiprávnost politováníhodná – nepostačuje k tomu, aby byla splněna podmínka vzniku odpovědnosti Unie založené na protiprávnosti jednání vytykaného orgánům. K připuštění, že je splněna podmínka vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie týkající se protiprávnosti jednání vytykaného orgánům, judikatura vyžaduje, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2011, Sison v. Rada, T-341/07, Sb. rozh., EU:T:2011:687, body 31 a 33 a citovaná judikatura).
- 51 Cílem tohoto požadavku je bez ohledu na povahu dotčeného protiprávního aktu předejít tomu, aby riziko, že bude nutné odškodnit újmu tvrzenou dotýčnými osobami, narušilo schopnost dotýčeného orgánu plně vykonávat své pravomoci v obecném zájmu jak v rámci jeho normativní činnosti nebo

jeho hospodářskopolitických rozhodnutí, tak v oblasti jeho správní pravomoci, aniž jsou přitom jednotlivci zatíženi důsledky závažných a neomluvitelných nesplnění povinností (viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 34 a citovaná judikatura).

- 52 Rozhodujícím kritériem, na základě něhož lze mít za to, že je tento požadavek splněn, je to, zda dotyčný orgán zjevným a závažným způsobem překročil meze kladené jeho posuzovací pravomoci. Určujícím faktorem pro zjištění toho, zda se jedná o takové porušení, je tedy prostor pro uvážení, kterým disponuje dotyčný orgán. Z kritérií vyplývajících z judikatury tak plyne, že pokud dotyčný orgán disponuje pouze značně omezeným, nebo dokonce nedisponuje žádným prostorem pro uvážení, může k prokázání existence dostatečně závažného porušení postačovat pouhé porušení unijního práva (viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 35 a citovaná judikatura).
- 53 Tato judikatura nicméně neformuluje žádnou automatickou vazbu mezi neexistencí prostoru pro uvážení dotyčného orgánu a kvalifikací protiprávního jednání jako dostatečně závažného porušení unijního práva. I když má rozsah posuzovací pravomoci dotyčného orgánu určující povahu, není totiž výlučným kritériem. V tomto ohledu Soudní dvůr opakovaně připomněl, že systém, k němuž Soudní dvůr dospěl na základě čl. 288 druhého pododstavce ES (nyní č. 340 druhý pododstavec SFEU), zohledňuje mimoto především složitost upravovaných situací a obtížnost použití nebo výkladu ustanovení právních předpisů (viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, body 36 a 37 a citovaná judikatura).
- 54 Z toho plyne, že založit odpovědnost Unie umožňuje pouze zjištění nesprávnosti, které by se za obdobných okolností běžně obezřetná a s řádnou péčí postupující správa nedopustila (viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 39 a citovaná judikatura).
- 55 Je proto na unijním soudu, aby poté, co nejprve stanoví, zda měl dotyčný orgán prostor pro uvážení, zohlednil složitost upravované situace, obtížnost použití nebo výkladu ustanovení právních předpisů, stupeň jasnosti a přesnosti porušeného pravidla a úmyslnost nebo neomluvitelnost pochybení. V každém případě je porušení unijního práva zjevně závažné, jestliže přetrvávalo i přes vynesení rozsudku určujícího vytýkané nesplnění povinnosti, rozsudku v řízení o předběžné otázce nebo i přes ustálenou judikaturu v dané oblasti, z nichž vyplývá protiprávní povaha dotčeného jednání (viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 40 a citovaná judikatura).
- 56 V projednávaném případě zaprvé porušuje uložení omezujících opatření vyplývajících z přijetí napadených aktů relevantní ustanovení nařízení č. 961/2010 a nařízení č. 267/2012.
- 57 Přestože je základním předmětem těchto aktů umožnit Radě ukládat určitá omezení práv jednotlivců za účelem zabránění šíření jaderných zbraní a jeho financování, základním předmětem ustanovení, která obsahují a jež taxativně uvádějí podmínky, za nichž jsou taková omezení, jako jsou omezení, o která se jedná v projednávaném případě, povolena, je *a contrario* ochrana individuálních zájmů dotčených jednotlivců omezením případů použití, rozsahu nebo intenzity omezujících opatření, která mohou být ve vztahu k nim právoplatně přijata (obdobně viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 51 a citovaná judikatura).
- 58 Taková ustanovení tak zaručují ochranu individuálních zájmů osob a subjektů, které by mohly být dotčeny, a proto je třeba je považovat za právní pravidla, jejichž předmětem je přiznání práv jednotlivcům. Pokud totiž nejsou dotčené hmotněprávní podmínky splněny, má dotčená osoba nebo subjekt právo, aby nebyl předmětným opatřením podroben. Takové právo nezbytně znamená, že se osoba nebo subjekt, jenž je podroben omezujícím opatřením za podmínek nestanovených dotčenými ustanoveními, může domáhat náhrady škodlivých následků těchto opatření, jestliže se prokáže, že se jejich uplatnění odvíjí od dostatečně závažného porušení Radou použitých hmotněprávních norem (obdobně viz rozsudek Sison v. Rada, EU:T:2011:687, bod 52 a citovaná judikatura).

- 59 Pokud jde zadruhé o otázku, zda Rada disponovala prostorem pro uvážení, z bodů 32 až 40 výše vyplývá, že protiprávnost, kterou jsou stíženy napadené akty, se vztahuje ke skutečnosti, že Rada nemá k dispozici informace nebo důkazy, které by z právního hlediska dostatečně prokazovaly opodstatněnost omezujících opatření vztahujících se na žalobkyni, a proto je nemůže předložit Tribunálu.
- 60 Jak přitom vyplývá z judikatury citované v bodech 32 až 36 výše, povinnost Rady prokázat opodstatněnost omezujících opatření je diktována povinností dodržovat základní práva dotýčných osob a subjektů, zejména jejich práva na účinnou soudní ochranu, což znamená, že v tomto ohledu nedisponuje prostorem pro uvážení.
- 61 V projednávaném případě je tak Radě vytýkáno, že porušila povinnost, k níž nedisponuje prostorem pro uvážení.
- 62 Je třeba zatřetí konstatovat, že pravidlo ukládající Radě, aby prokázala opodstatněnost přijatých omezujících opatření, nepředstavuje zvláště složitou situaci a je dostatečně jasné a přesné, takže nezpůsobuje obtížnost při jeho použití nebo výkladové obtíže.
- 63 Kromě toho je třeba uvést, že dotčené pravidlo bylo zakotveno v judikatuře před přijetím prvního z napadených aktů dne 23. května 2011.
- 64 Pokud jde tedy o omezující opatření, která se vztahují na Írán, z bodu 37 rozsudku *Bank Melli Iran v. Rada*, EU:T:2009:401, vyplývá, že soudní přezkum legality rozhodnutí, kterým byla přijata omezující opatření, zahrnuje posouzení skutečností a okolností tvrzených k jeho odůvodnění, stejně jako ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno. V bodě 107 téhož rozsudku vyvodil Tribunál z tohoto zjištění, že Rada je v případě zpochybnění povinna předložit důkazy a informace, ze kterých vycházelo její posouzení, tak aby je unijní soud mohl ověřit.
- 65 Stejně pravidlo bylo stanoveno v judikatuře vydané v související oblasti týkající se omezujících opatření, která se vztahují na domnělé teroristické činnosti. V bodě 154 rozsudku ze dne 12. prosince 2006, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Írán v. Rada* (T-228/02, Sb. rozh., EU:T:2006:384) měl tak Tribunál mimo jiné za to, že soudní přezkum legality rozhodnutí, kterým jsou přijata omezující opatření, se vztahuje na posouzení skutečností a okolností tvrzených k jeho odůvodnění, stejně jako na ověření důkazů a informací, na nichž je toto posouzení založeno.
- 66 Podle bodu 138 rozsudku ze dne 23. října 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada* (T-256/07, Sb. rozh., EU:T:2008:461) obdobně platí, že unijní soud musí ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré rozhodné údaje, jež musí být při posuzování situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze oprít vyvozené závěry.
- 67 Nakonec Tribunál v bodech 54 a 55 rozsudku ze dne 4. prosince 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada* (T-284/08, Sb. rozh., EU:T:2008:550) zopakoval pravidlo popsané v bodě 66 výše. Tribunál v bodech 56 až 79 téhož rozsudku konstatoval, že důkazy předložené Radou neumožňují ověřit opodstatněnost napadeného rozhodnutí, a vyvodil z toho, že žalobní důvody vycházející z porušení důkazního břemena a práva na účinnou soudní ochranu byly opodstatněné.
- 68 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že běžně obezřetná a s řádnou péčí postupující správa by si za okolností projednávaného případu byla schopna v době přijímání prvního napadeného aktu uvědomit, že je jejím úkolem, aby shromáždila informace a důkazy odůvodňující omezující opatření vztahující se na žalobkyni, aby v případě zpochybnění mohla prokázat opodstatněnost uvedených opatření tím, že předloží uvedené informace a důkazy unijnímu soudu.

- 69 Vzhledem k tomu, že Rada tak nejednala, stala se odpovědnou za dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat jednotlivcům práva ve smyslu judikatury citované v bodě 50 výše.

Ke skutečné existenci škody a existenci příčinné souvislosti

- 70 Pokud jde o podmínku skutečné existence škody, podle judikatury platí, že odpovědnost Unie může být založena pouze tehdy, pokud žalobci vznikla „skutečná a určitá“ škoda (rozsudky Soudního dvora ze dne 27. ledna 1982, Birra Wührer a další v. Rada a Komise, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 a 5/81, Recueil, EU:C:1984:341, bod 9, a De Franceschi v. Rada a Komise, 51/81, EU:C:1982:20, bod 9; rozsudek ze dne 16. ledna 1996, Candiotte v. Rada, T-108/94, Recueil, EU:T:1996:5, bod 54). Je na žalobci, aby unijnímu soudu předložil důkazy za účelem prokázání existence a rozsahu takové škody (rozsudek ze dne 21. května 1976, Roquette Frères v. Komise, 26/74, Recueil, EU:C:1976:69, body 22 až 24 a rozsudek ze dne 9. ledna 1996, Koelman v. Komise, T-575/93, Recueil, EU:T:1996:1, bod 97).
- 71 Pokud jde o podmínku týkající se existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a dovolávanou škodou, uvedená škoda musí dostatečně přímým způsobem vyplývat z vytýkaného jednání a toto jednání musí být rozhodující příčinou škody, i když neexistuje povinnost napravit veškeré, dokonce i vzdálené, škodlivé následky protiprávní situace (viz rozsudek ze dne 4. října 1979, Dumortier a další v. Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Recueil, EU:C:1979:223, bod 21, a rozsudek ze dne 10. května 2006, Galileo International Technology a další v. Komise, T-279/03, Sb. rozh., EU:T:2006:121, bod 130 a citovaná judikatura). Je na žalobci, aby příčinnou souvislost mezi vytýkaným jednáním a dovolávanou škodou prokázal (viz rozsudek ze dne 30. září 1998, Coldiretti a další v. Rada a Komise, T-149/96, Recueil, EU:T:1998:228, bod 101 a citovaná judikatura).
- 72 Žalobkyně v projednávaném případě navrhuje náhradu nemajetkové újmy a majetkové újmy způsobené uzavřením některých jejích bankovních účtů a zastavením plateb v eurech evropskými bankami, dále pak přerušením obchodních vztahů jejími evropskými dodavateli a konečně tím, že nemohla zcela nebo zčásti plnit čtyři smlouvy uzavřené se svými zákazníky. Žalobkyně rovněž navrhuje, aby částka náhrady škody byla zvýšena o úroky ve výši 5 % za rok, počínaje 1. lednem 2013.
- 73 Rada zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně, jakož i přípustnost některých důkazů, které předložila.
- 74 Vzhledem k členění argumentace účastnic řízení ověří Tribunál současně podmínky související se skutečnou existencí škody a existencí příčinné souvislosti ve vztahu k jednotlivým tvrzeným újmám.
- 75 Je třeba mimoto uvést, že podle vysvětlení, která podala žalobkyně ve své odpovědi na otázky Tribunálu předložené dne 31. ledna 2014, se návrh na náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěla, vztahuje také na dopady, jež mělo přijetí omezujících opatření vůči ní, na vztahy s jejími dodavateli a zákazníky. Uvedený návrh se přitom v tomto rozsahu shoduje s návrhem na náhradu majetkové újmy.
- 76 Kromě toho ze čtyř smluv uvedených v bodě 72 výše nemohla být údajně splněna smlouva o renovaci elektrárny Derbendikhan (Irák) z důvodu zablokování platby evropskou zprostředkovatelskou bankou, zatímco tři další smlouvy byly údajně negativně ovlivněny ukončením obchodních vztahů ze strany evropských dodavatelů žalobkyně.
- 77 Za těchto okolností je třeba za účelem jasného vymezení rozsahu jednotlivých návrhů žalobkyně zkoumat zaprvé nemajetkovou újmu, kterou utrpěla, při vyloučení majetkových dopadů omezujících opatření na vztahy s jejími dodavateli a zákazníky. Tribunál se zadruhé bude zabývat majetkovou újmou, která jí údajně vznikla z důvodu uzavření některých bankovních účtů žalobkyně a zastavení plateb v eurech evropskými bankami, a to včetně újmy údajně vzniklé v souvislosti se smlouvou o renovaci elektrárny Derbendikhan. Zatřetí je třeba posoudit majetkovou újmu, která jí údajně vznikla

z důvodu ukončení obchodních vztahů ze strany evropských dodavatelů žalobkyně, a to včetně tří dalších smluv uvedených v bodě 72 výše. Začtvrté se bude Tribunál zabývat návrhem na úhradu úroků.

K nemajetkové újmě

- 78 Žalobkyně tvrdí, že přijetí a zachování omezujících opatření vůči ní porušilo její osobnostní práva, a zejména ohrozilo její dobrou pověst. V odpovědi na otázky Tribunálu předložené dne 31. ledna 2014 ohodnotila částku této újmy na 1 500 000 eur a poté ve svém vyjádření ze dne 20. února 2014 na 2 000 000 eur.
- 79 Rada zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně. Tvrdí, že z rozsudku Evropského soudu pro lidská práva *Uj v. Maďarsko* (č. 23954/10, 19. července 2011) vyplývá, že žalobkyně má právo na ochranu své dobré pověsti pouze v omezeném rozsahu. Kromě toho tvrdí, že i kdyby ohrožení dobré pověsti žalobkyně bylo prokázáno, každopádně by nebylo důsledkem přijetí omezujících opatření vůči ní, ale bylo by důsledkem jejich zveřejnění. Toto zveřejnění je však podle Rady její právní povinností, a tedy nemůže být vykládáno tak, že způsobuje újmu.
- 80 V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud se na určitý subjekt vztahují omezující opatření z důvodu, že údajně poskytl podporu šíření jaderných zbraní, je tento subjekt veřejně spojován s jednáním, které je považováno za závažné ohrožení mezinárodního míru a bezpečnosti, což má za následek jeho zostuzení a vzbuzení nedůvěry vůči němu, a tím je zasaženo do jeho dobré pověsti, což mu tedy působí nemajetkovou újmu.
- 81 V tomto kontextu se Rada nesprávně dovolává rozsudku *Uj v. Maďarsko*, bod 79 výše, který se týkal zveřejnění názoru novináře na kvalitu výrobků obchodní společnosti.
- 82 Zostuzení a nedůvěra způsobené takovými omezujícími opatřeními, jako jsou ty, o které se jedná v projednávané věci, se totiž netýkají hospodářských a obchodních schopností dotyčného subjektu, ale týkají se jeho vůle být zapojen do činností, které považuje mezinárodní společenství za zavrženíhodné. Dotyčný subjekt je tak dotčen ve větším rozsahu než v rozsahu běžných obchodních vztahů.
- 83 Ohrožení dobré pověsti dotyčného subjektu je kromě toho tím závažnější, že vyplývá nikoliv z vyjádření osobního názoru, ale ze zaujetí oficiálního stanoviska unijního orgánu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* a spojeného se závaznými právními následky.
- 84 Dále je třeba uvést, že zveřejnění omezujících opatření, která se týkají žalobkyně, v *Úředním věstníku*, je nedílnou součástí postupu jejich přijímání, vzhledem k tomu, že podmiňuje jejich vstup v platnost vůči třetím osobám. Ačkoliv Rada tvrdí opak, není za těchto okolností zveřejnění uvedených opatření v *Úředním věstníku* okolností, která by mohla přerušit příčinnou souvislost mezi přijetím a zachováním dotčených omezujících opatření a ohrožením dobré pověsti žalobkyně.
- 85 Vzhledem k výše uvedenému je třeba mít za to, že protiprávní přijetí a zachování omezujících opatření, která se vztahují na žalobkyni, jí způsobilo nemajetkovou újmu odlišnou od majetkové újmy způsobené dotčením jejích obchodních vztahů. Je proto třeba jí přiznat právo na náhradu této újmy.
- 86 Pokud jde o výši náhrady újmy, která jí má být přiznána, je třeba úvodem uvést, že zrušení napadených aktů může představovat formu nápravy nemajetkové újmy, kterou žalobkyně utrpěla, jelikož je v tomto rozsudku konstatováno, že její spojení se šířením jaderných zbraní je neodůvodněné, a tudíž protiprávní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. května 2013, *Abdulrahim v. Rada a Komise*, C-239/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:331, bod 72).

- 87 Za okolností daného případu může vynětí žalobkyně ze seznamu snížit výši přiznané náhrady újmy, avšak nemůže představovat úplnou nápravu utrpěné újmy.
- 88 Ze skutečností uvedených ve spisu totiž vyplývá, že tvrzení, že žalobkyně je zapojena do šíření jaderných zbraní, ovlivnilo chování třetích subjektů, které se většinou nacházejí mimo Evropskou unii, vůči ní. Tyto následky, které přetrvávaly téměř tři roky a v nichž tkví původ nemajetkové újmy utrpěné žalobkyní, nemohou být přitom zcela vyváženy tím, že se *a posteriori* určí, že napadené akty jsou protiprávní, jelikož přijetí omezujících opatření vůči subjektu přitahuje větší pozornost a vyvolává více reakcí, zejména mimo Unii, než jejich následné zrušení.
- 89 Kromě toho je třeba nejdříve uvést, že tvrzení, které použila Rada vůči žalobkyni, je zvláště závažné, jelikož ji spojuje s iránským šířením jaderných zbraní, a sice s činností, která podle Rady představuje nebezpečí pro mír a mezinárodní bezpečnost.
- 90 Jak dále vyplývá z bodů 32 až 38 výše, tvrzení, které použila Rada vůči žalobkyni, nebylo podloženo sebemenší informací nebo relevantním důkazem.
- 91 Konečně je třeba uvést, že i když zařazení žalobkyně na seznam, které bylo zveřejněno v Úředním věstníku, mohla Rada kdykoliv zrušit, bylo i přes výhrady žalobkyně zachováno téměř tři roky. Spis v tomto ohledu neobsahuje skutečnosti, které by naznačovaly, že Rada z vlastního podnětu nebo jako odpověď na výhrady žalobkyně ověřila opodstatněnost uvedeného tvrzení, aby omezila nepříznivé důsledky, které z něj pro žalobkyni vyplývaly.
- 92 Vzhledem k výše uvedenému má Tribunál, který ohodnotil způsobenou újmu *ex aequo et bono*, za to, že přiznání částky 50 000 eur představuje adekvátní náhradu újmy.
- K majetkové újmě spojené s uzavřením některých bankovních účtů žalobkyně a se zastavením plateb v eurech evropskými bankami
- 93 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že Emirate National Bank of Dubai uzavřela všechny její účty, prostřednictvím kterých prováděla většinu plateb v rámci svých mezinárodních projektů, z důvodu přijetí omezujících opatření, která se na ni vztahují. Podle jejího tvrzení rovněž evropské banky zablokovaly provádění veškerých plateb v eurech, ke kterým zadala příkaz nebo u nichž byla příjemcem. Má za to, že z tohoto důvodu jí byla způsobena škoda ve výši několika desítek milionů eur.
- 94 Žalobkyně zadruhé tvrdí, že konkrétně nemohla plnit smlouvu, jejímž cílem byla renovace elektrárny Derbendikhan z toho důvodu, že nebyla provedena platba ze strany Světové banky. Má tak za to, že jí vznikla škoda ve výši nejméně 30 % hodnoty této smlouvy, a sice 1 508 526,60 eura, která odpovídá uskutečněným přípravným pracím (10 % hodnoty) a ziskovému rozpětí (20 % hodnoty).
- 95 Pokud jde o první část žalobního důvodu, žalobkyně předložila v příloze A.20 repliky dopis, kterým ji Emirate National Bank of Dubai informovala o uzavření jejích účtů.
- 96 Tento dopis sice výslovně nezmiňuje omezující opatření, která se vztahují na žalobkyni, vzhledem k tomu však, že není uvedeno jiné přijatelné vysvětlení, naznačují slovní spojení „kontroly a vnitřní politiky“ a „restrukturalizace některých účtů“, že je uzavření účtů důsledkem jejich přijetí, ke kterému došlo krátce předtím. V tomto kontextu je třeba poznamenat, že pokud by Emirate National Bank of Dubai nadále poskytovala finanční služby žalobkyni po přijetí omezujících opatření, která se na ni vztahovala, mohlo by to případně vést k zavedení stejných omezujících opatření vůči ní.
- 97 Za těchto okolností je třeba zaprvé uvést, že z dopisu Emirate National Bank of Dubai vyplývá, že tato banka nezmrazila finanční prostředky na dotčených účtech, ale vrátila je žalobkyni.

- 98 Žalobkyně zadruhé neuplatňuje žádnou skutečnost, která by mohla prokázat, že nemohla obdržet finanční služby, které jí předtím poskytovala Emirate National Bank of Dubai, od jiné banky a přeměrovat své odcházející a přicházející platby.
- 99 Zatřetí kromě případu projektu na renovaci elektrárny Derbendikhan, zkoumaného v bodech 102 až 107 výše, žalobkyně nepředložila konkrétní důkazy, které by mohly prokázat, že uzavření jejich účtů nebo přerušování jejich plateb ovlivnilo její vztahy s obchodními partnery nebo s jinými osobami či subjekty, čímž jí byla způsobena škoda.
- 100 Žalobkyně začtvrté nepředložila žádnou skutečnost odůvodňující výši tvrzené vzniklé škody.
- 101 Za těchto okolností je třeba zamítnout první část žalobního důvodu týkající se uzavření účtů žalobkyně bankou Emirate National Bank of Dubai a obecně přerušování plateb evropskými bankami, jako neopodstatněnou.
- 102 Pokud jde o druhou část žalobního důvodu, z dopisů předložených v přílohách A.26 až A.29 repliky vyplývá, že smlouva týkající se renovace elektrárny Derbendikhan, podepsaná mezi žalobkyní a orgány iráckého Kurdistanu, byla těmito orgány vypovězena z důvodu, že žalobkyně nemohla obdržet platbu od Světové banky, kterou zablokovala evropská zprostředkovatelská banka.
- 103 Dopisy předložené v příloze repliky ani jiné důkazy však výslovně neprokazují, že dotčené zablokování vyplývalo z přijetí omezujících opatření, která se vztahují na žalobkyni.
- 104 Kromě toho je třeba konstatovat, že i kdyby existence příčinné souvislosti byla z právního hlediska dostatečně prokázána žalobkyní, která v tomto ohledu tvrdí, že k uvedenému zablokování došlo krátce po přijetí omezujících opatření vztahujících se na žalobkyni, a že tak učinila evropská banka, skutečná existence škody dovolávané žalobkyní a její výše by nebyly prokázány.
- 105 Žalobkyně se totiž domáhá náhrady škody odpovídající 10 % hodnoty dotčené smlouvy z důvodu uskutečněných přípravných prací a 20 % hodnoty téže smlouvy z důvodu „minimálního běžného ziskového rozpětí“ v dotčeném průmyslovém odvětví.
- 106 Tvrzení žalobkyně však nejsou podložena důkazy. Žalobkyně nepředložila předmluvní nabídku k dotčenému projektu, která by mohla prokázat konkrétní cílové ziskové rozpětí, ani konkrétní údaje týkající se obecné míry návratnosti u ní samotné nebo v průmyslovém odvětví, v němž působí. Kromě toho žalobkyně nepředložila Tribunálu ani výkazy nákladů vynaložených v rámci projektu renovace elektrárny Derbendikhan nebo jiné skutečnosti, které by mohly prokázat jejich existenci nebo výši.
- 107 Za těchto okolností je třeba zamítnout část žalobního důvodu týkající se projektu renovace elektrárny Derbendikhan jako neopodstatněnou.

K majetkové újmě spojené s přerušování obchodních vztahů evropskými dodavateli žalobkyně

- 108 Žalobkyně tvrdí, že jak Siemens AG, tak jiní evropští dodavatelé s ní přerušili obchodní vztahy. Společnost Siemens byla přitom podle ní jejím hlavním partnerem, pokud jde o dodávku většiny strojů a součástí, které zahrnula do svých nabídek, takže její současné a budoucí projekty jsou zablokovány.
- 109 Pokud jde o příčinnou souvislost, přerušování obchodních vztahů subjekty nacházejícími se v Unii je nevyhnutným důsledkem přijetí omezujících opatření. Tato okolnost je v projednávaném případě potvrzena dopisem společnosti Siemens předloženým v příloze A.21 repliky, z něhož výslovně vyplývá, že přerušování obchodních vztahů mezi Siemens a žalobkyní je přímým důsledkem přijetí omezujících opatření, která se vztahují na žalobkyni.

110 Pokud jde o existenci škody, přerušení vztahů s významnými dodavateli narušuje zajisté činnosti společnosti. Odmítnutí dodat výrobky však jako takové nepředstavuje škodu. Tato škoda totiž vznikne pouze tehdy, pokud se odmítnutí odrazí v hospodářských výsledcích dotčené společnosti. Je tomu tak zejména tehdy, je-li společnost nucena koupit stejné výrobky za méně výhodných podmínek u jiných dodavatelů nebo způsobí-li odmítnutí dodávky zpoždění v plnění smluv uzavřených se zákazníky, a v důsledku toho jsou společnosti uloženy peněžité sankce. V případě, že nelze najít alternativního dodavatele, mohou být stávající smlouvy rovněž vypovězeny a dotčená společnost se nemůže účastnit probíhajících zadávacích řízení.

111 Žalobkyně se v projednávaném případě dovolává tří konkrétních smluv, které byly dotčeny skutečností, že evropští dodavatelé s ní přerušili obchodní vztahy. Předkládá rovněž další skutečnosti, které mají prokázat, že jí z tohoto důvodu vznikla škoda.

– Ke smlouvě se společností Mobarakeh Steel Company

112 Žalobkyně tvrdí, že z důvodu, že společnost Siemens odmítla odeslat některá zařízení, nemohla splnit smluvní závazky vůči společnosti Mobarakeh Steel Company, která vypověděla dotčenou smlouvu a vyloučila žalobkyni ze svých budoucích zadávacích řízení. Podle jejího tvrzení jí tak vznikla škoda ve výši nejméně 2 000 000 eur.

113 Z dopisu společnosti Mobarakeh Steel Company předloženého v příloze A.24 repliky v tomto ohledu vyplývá, že tato společnost skutečně vypověděla smlouvu uzavřenou se žalobkyní, která se týkala výstavby elektrického zařízení, vyhradila si právo realizovat bankovní záruky poskytnuté žalobkyní a vyloučila ji z budoucích zadávacích řízení.

114 Dodací lhůta stanovená ve smlouvě byla podle prvního odstavce dotčeného dopisu 15 měsíců a začala běžet od 15. srpna 2009, v důsledku toho byl termínem pro dodání 15. listopad 2010. Platí proto, že i kdyby žalobkyně splnila své smluvní závazky, které přijala, nemělo by přijetí prvních omezujících opatření vztahujících se k ní – k němuž došlo dne 23. května 2011, tedy více než šest měsíců po termínu pro dodání – vliv na plnění smlouvy uzavřené se společností Mobarakeh Steel Company.

115 Tento závěr potvrzuje pátý odstavec dotčeného dopisu, v němž Mobarakeh Steel Company výslovně uvádí, že zpoždění žalobkyně je jedním ze dvou důvodů výpovědi dotčené smlouvy.

116 Je tak třeba dospět k závěru, že přijetí omezujících opatření, která se vztahují na žalobkyni, nebylo rozhodujícím a přímým důvodem pro zrušení smlouvy se společností Mobarakeh Steel Company, což znamená, že žalobkyně neprokázala příčinnou souvislost mezi vytýkaným jednáním a dovolávanou škodou.

117 Za těchto okolností je třeba zamítnout část žalobního důvodu týkající se smlouvy uzavřené se společností Mobarakeh Steel Company jako neopodstatněnou.

– Ke smlouvě o modernizaci elektrického zařízení na hrázi Eufratu v Sýrii

118 Žalobkyně tvrdí, že nemohla dodat podstatnou část zařízení, příslušenství a materiál nezbytný pro modernizaci elektrického zařízení na hrázi Eufratu v Sýrii z toho důvodu, že evropští dodavatelé s ní přerušili veškeré obchodní vztahy. Uvádí, že jí v důsledku toho vznikla škoda ve výši nejméně 30 % hodnoty části dotčené smlouvy, k jejímuž plnění musela použít subdodavatele, a sice ve výši 1 425 000 eur odpovídající uskutečněným přípravným pracím a ziskovému rozpětí.

119 Z dopisu syrského ministerstva pro zavlažování zasláného žalobkyni, který je předložen v příloze A.31 a A.32 repliky, vyplývá, že začátek a dotčených prací a jejich harmonogram byly posunuty a že žalobkyni bylo povoleno, aby použila „sekundární smluvní partnery“.

- 120 Za těchto okolností je třeba zaprvé uvést, že dotčené dopisy neprokazují – jak tvrdí žalobkyně – že důvodem zpoždění, k němuž došlo při provádění projektu a použití „sekundárních smluvních partnerů“ je přijetí omezujících opatření, která se na ni vztahují.
- 121 Je pravda, že žalobkyně v tomto ohledu předložila v příloze A.33 repliky seznam strojů a součástí navrhovaných v její nabídce k dotčenému projektu. Tento seznam sice obsahuje výrobky pocházející od evropských výrobců, avšak nebyla předložena žádná skutečnost, která by prokazovala, že uvedené výrobky nemohly být dodány z důvodu přijetí omezujících opatření.
- 122 Je třeba zadruhé uvést, že i když žalobkyně tvrdí, že jí vznikla škoda ve výši nejméně 30 % hodnoty části dotčené smlouvy, na jejíž plnění musela použít subdodavatele, nepředložila o této škodě žádný důkaz.
- 123 Hodnota části smlouvy, na jejíž plnění použila subdodavatele, je totiž uvedena pouze v tabulce obsažené v příloze A.5 žaloby. Tuto tabulku však sestavila samotná žalobkyně. Tato tabulka se kromě toho omezuje na to, že uvádí celkovou výši části smlouvy, na jejíž plnění byli použiti subdodavatele, aniž uvádí jednotlivá dotčená zařízení a jejich hodnotu.
- 124 Spis Tribunálu dále neobsahuje údaje umožňující určit ziskové rozpětí žalobkyně a výši nákladů vynaložených v rámci dotčeného projektu. Žalobkyně tedy nepředložila svou předmluvní nabídku, přílohu smlouvy uvádějící rozpis ceny, výkazy nákladů a jiné skutečnosti umožňující podepřít její tvrzení týkající se výše vzniklé škody.
- 125 Za těchto okolností je třeba zamítnout část žalobního důvodu týkající se projektu modernizace elektrického zařízení na hrázi Eufratu jako neopodstatněnou.
- Ke smlouvě týkající se výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu (Afghánistán)
- 126 Žalobkyně tvrdí, že nemohla dodat část strojů a zařízení nezbytných pro výstavbu elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu z toho důvodu, že její evropští dodavatelé s ní přerušili obchodní vztahy. Tvrdí, že jí v důsledku toho vznikla škoda ve výši nejméně 10 % hodnoty části projektu, která musela být provedena pomocí subdodavatelů, a sice ve výši 729 210,80 eura.
- 127 K podepření svého tvrzení žalobkyně v příloze A.34 repliky předkládá dotčenou smlouvu, která obsahuje přílohu, v níž jsou uvedeny navrhované stroje a součásti, k nimž patří i výrobky pocházející od evropských výrobců.
- 128 Žalobkyně ve své odpovědi na otázky Tribunálu předložené dne 31. ledna 2014 kromě toho uvedla, že dopis společnosti Siemens týkající se zrušení objednávky s referenčním číslem P06000/CO/3060, obsažený v příloze A.21 repliky, se vztahoval k zařízením určeným k výstavbě elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu, jakož i k zařízením pro některé projekty nacházející se v Íránu.
- 129 Spis Tribunálu však zaprvé neobsahuje takové důkazy, jako například dopisy vyměněné s afghánskými orgány, které by mohly prokázat, že po přijetí omezujících opatření vztahujících se na žalobkyni musely být změněny podmínky dotčené smlouvy tak, že zejména bylo nutné použít subdodavatele.
- 130 Vzhledem k tomu, že k tomuto nebyly uvedeny bližší informace, není zadruhé prokázáno, že důsledkem zrušení objednávky s referenčním číslem P06000/CO/3060 společností Siemens, byla skutečnost, že žalobkyně nemohla plnit dotčenou smlouvu bez použití subdodavatelů.
- 131 Žalobkyně zatřetí neuvedla, zda škoda, která jí údajně vznikla, byla ušlým ziskem, vynaloženými náklady v rámci dotčeného projektu nebo jinou újmou. Nepředložila ani důkazy o výši části dotčené smlouvy, která byla údajně plněna pomocí subdodavatelů a o skutečnosti, že vzniklá škoda odpovídá 10 % této částky.

- 132 Za těchto okolností je třeba zamítnout část žalobního důvodu týkající se projektu výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu jako neopodstatněnou.
- K ostatním důkazům předloženým žalobkyní
- 133 Žalobkyně zaprvé předložila v příloze A.5 žaloby tabulku, která uvádí v části A její zahraniční projekty, jež jsou údajně dotčeny omezujícími opatřeními, v části B zahraniční zadávací řízení, v nichž údajně neuspěla z důvodu jejich přijetí a v části C hodnotu zařízení, která údajně koupila nebo měla v úmyslu koupit od evropských dodavatelů a jež nemohla být z téhož důvodu dodána.
- 134 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že projekty uvedené pod čísly 1 až 3 části A dotčené tabulky jsou ty, k nimž se vztahují žalobní důvody zkoumané v bodech 102 až 107 a 118 až 132 výše.
- 135 Pokud jde dále o projekt uvedený pod číslem 4 části A dotčené tabulky a o čtyři zadávací řízení uvedená v části B zmíněné tabulky, je třeba poznamenat, že tabulka byla sestavena samotnou žalobkyní, že není podložena jinými důkazy a že neobsahuje žádný údaj, který by mohl prokázat, že škoda, která žalobkyni údajně vznikla, je skutečně důsledkem toho, že evropští dodavatelé s ní přerušili obchodní vztahy.
- 136 Pokud jde konečně o část C dotčené tabulky, již v bodě 110 výše bylo uvedeno, že odmítnutí dodat výrobky způsobuje škodu pouze tehdy, pokud se odrazí v hospodářských výsledcích dotčené společnosti. Žalobkyně se přitom omezuje na to, že uvádí celkovou hodnotu údajně dotčených výrobků, aniž je jakkoliv identifikuje a uvádí konkrétní nepříznivé důsledky odmítnutí tyto výrobky dodat.
- 137 Z těchto důvodů není příloha A.5 žaloby dostačujícím důkazem o tom, že žalobkyni vznikla škoda z důvodu přijetí omezujících na ni zaměřených opatření.
- 138 Zadruhé žalobkyně předložila v příloze A.7 žaloby seznam svých zahraničních dodavatelů, který zahrnuje velký počet evropských dodavatelů. Nicméně stejně jako část C tabulky obsažené v příloze A.5 žaloby tento seznam neobsahuje údaje o objednávkách skutečně učiněných u dotčených společností, které nemohly být dodány, ani neuvádí konkrétní nepříznivé důsledky odmítnutí dodání, a není tedy dostačujícím důkazem o tom, že žalobkyni vznikla škoda.
- 139 Příloha A.7 žaloby rovněž nepodepírá obecnější tvrzení žalobkyně, že její současné a budoucí projekty jsou zablokovány, vzhledem k tomu, že nic na seznamu jejích zahraničních dodavatelů neumožňuje určit jak velkou část zařízení žalobkyně nakupovala u evropských dodavatelů, nebo dokonce skutečnost, že dotčená zařízení nemohou být nahrazena zařízeními mimoevropského původu.
- 140 Zatřetí v dopise společnosti Siemens předloženém v příloze A.21 repliky je uvedeno, že objednávka s referenčním číslem P06000/CO/3060 nemohla být přijata z důvodu přijetí vůči ní namířených omezujících opatření.
- 141 Jak již bylo uvedeno v bodě 128 výše, podle údajů poskytnutých žalobkyní se dotčená objednávka týkala zařízení určených k výstavbě elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu, jakož i zařízení pro některé projekty nacházející se v Íránu.
- 142 Pokud jde o projekt výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu, stačí odkázat na body 126 až 132 výše.

- 143 V rozsahu, v němž se dopis společnosti Siemens týká íránských projektů, které zmiňuje žalobkyně a jež nebyly prozkoumány v bodech 126 až 132 výše, není tento dopis sám o sobě dostačujícím důkazem o tom, že žalobkyni vznikla škoda. K předložení takového důkazu by totiž bylo nutné poskytnout přinejmenším důkazy o totožnosti dotčených projektů a jejich podmínkách a o dopadu zrušení objednávky s referenčním číslem P06000/CO/3060 na jejich realizaci.
- 144 Začtvrté žalobkyně v příloze svého vyjádření ze dne 20. února 2014 předložila výpisy ze svého účetnictví za daňová období 2010/2011, 2011/2012 a 2012/2013, jakož i souhrnnou tabulku. Tyto dokumenty podle ní prokazují značné snížení jejího obratu, a tudíž škodu, která jí vznikla, z důvodu přijetí a zachování omezujících opatření, která se na ni vztahují.
- 145 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že i když dotčené výpisy z účetnictví žalobkyně a dotčená souhrnná tabulka skutečně zachycují významné snížení jejího obratu, neprokazují důvody tohoto vývoje. Je proto nemožné určit, zda a případně v jaké míře došlo k uvedenému snížení spíše z důvodu přijetí a zachování omezujících opatření vůči žalobkyni než z důvodu jiných faktorů, jako je například obecný vývoj hospodářské situace.
- 146 Je tomu tak tím spíše, že jak vyplývá z dotčené souhrnné tabulky, podstatná část dotčeného snížení – posuzovaného v absolutním měřítku – byla spojena s projekty nacházejícími se v Íránu. Naproti tomu s výjimkou dopisu společnosti Siemens předloženého v příloze A.21 repliky, který byl v tomto kontextu zkoumán v bodě 143 výše, se další specifické důkazy předložené žalobkyní týkají projektů nacházejících se v zahraničí. Tyto důkazy proto nemohou užitečně doplnit jiné dokumenty přiložené k vyjádření žalobkyně ze dne 20. února 2014 za tím účelem, aby z nich byly vyvozeny dostatečně spolehlivé závěry o existenci a stupni příčinné souvislosti mezi omezujícími opatřeními vztahujícími se na žalobkyni a snížením jejího obratu.
- 147 I kdyby taková příčinná souvislost ostatně mohla být s dostatečnou jistotou vyvozena ze samotné existence dotčených omezujících opatření, která již pojmově směřují k omezení volného výkonu hospodářské činnosti žalobkyně, nic to nemění na tom, že žalobkyně nepředložila důkazy umožňující posoudit rozsah vzniklé újmy. Žalobkyně totiž nepředložila důkazy umožňující posoudit poměr snížení jejího obratu přičitatelný omezujícím opatřením, která se na ni vztahují, a určit výši skutečně újmy vzniklé z důvodu takového snížení. Takové údaje jsou přitom v projednávaném případě o to nezbytnější, že podle předložených dokumentů nebyla ziskovost žalobkyně dotčena stejným způsobem jako její obrat.
- 148 Vzhledem k výše uvedenému je třeba zamítnout část žalobního důvodu spojenou s přerušením obchodních vztahů evropskými dodavateli, aniž je třeba zkoumat přípustnost důkazů předložených v příloze vyjádření žalobkyně ze dne 20. února 2014, kterou Rada zpochybňuje.
- 149 Je třeba dospět k závěru, že je třeba žalobkyni přiznat náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 000 eur a zamítnout její návrh na náhradu majetkové újmy.

K úrokům

- 150 Pokud jde o návrh žalobkyně týkající se přiznání úroků, je třeba poznamenat, že výše náhrady újmy zohledňuje nemajetkovou újmu utrpěnou žalobkyní až do dne vyhlášení tohoto rozsudku. Za těchto okolností není namístě přiznat úroků za období předcházející tomuto dni.
- 151 Kromě toho podle judikatury Soudního dvora platí, že částka přiznané náhrady škody může být doplněna o úroky z prodlení ode dne vyhlášení rozsudku, který ukládá povinnost nahradit újmu (v tomto smyslu viz rozsudky Dumortier a další v. Rada, EU:C:1979:223, bod 25, a ze dne 27. ledna 2000, Mulder a další v. Rada a Komise, C-104/89 a C-37/90, Recueil, EU:C:2000:38, bod 35; rozsudek ze dne 26. listopadu 2008, Agraz a další v. Komise, T-285/03, EU:T:2008:526, bod 55). Podle judikatury

platí, že se použitý úrok vypočítá na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, která se použije v daném období, zvýšené o dva procentní body (rozsudky ze dne 13. července 2005, Camar v. Rada a Komise, T-260/97, Sb. rozh., EU:T:2005:283, bod 146, a Agraz a další v. Komise, EU:T:2008:526, bod 55).

- 152 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že Rada je povinna uhradit úroky z prodlení za období ode dne vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení přiznané náhrady, ve výši sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, která se použije v daném období, zvýšené o dva procentní body.

K nákladům řízení

- 153 Je třeba rozhodnout o nákladech hlavního řízení a o nákladech řízení o předběžných opatřeních, o kterých má být rozhodnuto na základě usnesení ze dne 28. září 2011, Safa Nicu Sepahan v. Rada (T-384/11 R, EU:T:2011:545).
- 154 Rovněž je třeba v tomto ohledu uvést, že podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 155 Rada v projednávaném případě neměla úspěch ve věci návrhu na zrušení zařazení názvu žalobkyně na seznam a částečně ve věci návrhu na náhradu škody, žalobkyně neměla úspěch zejména ve větší části návrhu na náhradu škody. Za těchto okolností je třeba rozhodnout, že kromě toho, že Rada ponese vlastní náklady, ukládá se jí náhrada poloviny nákladů řízení vynaložených žalobkyní, která ponese druhou polovinu vlastních nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **V rozsahu, v němž se týkají Safa Nicu Sepahan Co., se zrušují:**
 - bod 19 písm. B části I přílohy I prováděcího nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu;
 - bod 61 písm. B části I přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá, aby uhradila společnosti Safa Nicu Sepahan 50 000 eur jako nemajetkovou újmu, která jmenované společnosti byla způsobena.
- 3) Náhrada újmy, která má být společnosti Safa Nicu Sepahan uhrazena, bude zvýšena o úroky z prodlení za období ode dne vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení uvedené náhrady ve výši sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, která se použije v daném období, zvýšené o dva procentní body.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 5) **Rada ponese vlastní náklady hlavního řízení a řízení o předběžných opatřeních a ukládá se jí náhrada poloviny nákladů obou řízení vynaložených společnostmi Safa Nicu Sepahan. Společnost Safa Nicu Sepahan ponese polovinu vlastních nákladů vynaložených v hlavním řízení a v řízení o předběžných opatřeních.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. listopadu 2014.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	1
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	3
Právní otázky	4
1. K návrhu na zrušení zařazení názvu žalobkyně na dotčené seznamy	4
2. K návrhu na zrušení zařazení názvu „společností spojených“ s žalobkyní na dotčené seznamy	5
3. K návrhu na náhradu škody	6
K protiprávnosti Radě vytýkaného jednání	6
Ke skutečné existenci škody a existenci příčinné souvislosti	9
K nemajetkové újmě	10
K majetkové újmě spojené s uzavřením některých bankovních účtů žalobkyně a se zastavením plateb v eurech evropskými bankami	11
K majetkové újmě spojené s přerušением obchodních vztahů evropskými dodavateli žalobkyně	12
– Ke smlouvě se společností Mobarakeh Steel Company	13
– Ke smlouvě o modernizaci elektrického zařízení na hrázi Eufratu v Sýrii	13
– Ke smlouvě týkající se výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu (Afghánistán)	14
– K ostatním důkazům předloženým žalobkyní	15
K úrokům	16
K nákladům řízení	17